

184

USTAWA

z dnia 17 kwietnia 1993 r.

o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Art. 1. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230, z 1984 r. Nr 34, poz. 184, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1989 r. Nr 35, poz. 192, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 73, poz. 431 oraz z 1991 r. Nr 73, poz. 321 i Nr 94, poz. 419) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 12 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 12. 1. Rada gminy ustala, w drodze uchwały, dla terenu gminy (miasta) liczbę punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży.
2. Rada gminy określa, w drodze uchwały, zasady usytuowania na terenie gminy (miasta) miejsc sprzedaży napojów alkoholowych.
3. W miejscowościach, w których rozmieszczone są jednostki wojskowe, liczba punktów sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży oraz usytuowanie miejsc sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych są ustalane przez radę gminy po zasięgnięciu opinii właściwych dowódców garnizonów.
4. Liczba punktów sprzedaży, o których mowa w ust. 1, oraz usytuowanie miejsc sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych powinny być dostosowane do potrzeb ograniczania dostępności alkoholu, określonych w gminnym programie profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.”;

2) w art. 14 skreśla się ust. 1a oraz ust. 2;

3) art. 18 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 18. 1. Sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia na miejscu lub poza miejscem sprzedaży może być prowadzona tylko na podstawie zezwolenia wydawanego przez właściwego wójta lub burmistrza (prezydenta miasta), po zasięgnięciu opinii zarządu gminy,
2. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży są wydawane w granicach liczby punktów sprzedaży ustalonej przez radę gminy zgodnie z art. 12 ust. 1.
3. Zezwolenia na prowadzenie sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia na miejscu lub poza miejscem sprzedaży wydaje się tylko dla placówek, których usytuowanie odpowiada zasadom określonym przez radę gminy zgodnie z art. 12 ust. 2.

4. Sprzedaż i podawanie napojów alkoholowych w miejscach znajdujących się pod zarządem wojskowym lub jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych — położonych poza obiektami wymienionymi w art. 14 ust. 1 pkt 6 — może być prowadzona jedynie za zezwoleniem, o którym mowa w ust. 1, a ponadto za zgodą organów wojskowych określonych przez Ministra Obrony Narodowej lub resortu spraw wewnętrznych określonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych.
5. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na czas oznaczony, nie krótszy niż 4 lata, a w przypadku sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży — nie krótszy niż 2 lata.
6. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, cofa się w przypadku:
- 1) nieprzestrzegania zasad obrotu napojami alkoholowymi, zawartych w ustawie, a w szczególności sprzedaży alkoholu osobom nieletnim i nietrzeźwym,
  - 2) powtarzającego się zakłócania porządku publicznego w miejscu sprzedaży,
  - 3) wprowadzania do sprzedaży napojów alkoholowych pochodzących z nielegalnych źródeł,
  - 4) nieprzestrzegania warunków określonych w zezwoleniu.
7. W przypadkach, o których mowa w ust. 6 pkt 1 i 2, cofnięcie zezwolenia wymaga zasięgnięcia opinii właściwej komisji rady gminy.
8. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, wygasa w przypadku:
- 1) likwidacji punktu sprzedaży,
  - 2) upływu terminu ważności zezwolenia,
  - 3) zmiany rodzaju działalności punktu sprzedaży,
  - 4) zmiany podmiotu gospodarczego, któremu udzielono zezwolenia.”;

4) w art. 45 wyrazy „do 20.000 zł” zastępuje się wyrazami „od 50.000 zł do 5.000.000 zł.”

Art. 2. 1. Podmioty, którym na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów wydano zezwolenia na prowadzenie sprzedaży napojów alkoholowych, przedłożą, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, posiadane zezwolenia właściwym organom w celu oznaczenia terminu ich ważności.

2. Przy oznaczaniu terminu ważności zezwolenia przepis art. 18 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku nieprzedłożenia zezwolenia właściwemu organowi w terminie określonym w ust. 1, zezwolenie traci ważność.

Art. 3. Do spraw o wydanie zezwolenia na prowadzenie sprzedaży napojów alkoholowych — wszczętych, a nie

zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy — mają zastosowanie przepisy tej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

185

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 kwietnia 1993 r.

w sprawie warunków i trybu udzielania poręczeń spłaty ze środków budżetu państwa kredytu bankowego oraz opłat z tytułu udzielonego poręczenia.

Na podstawie art. 23 ust. 5 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18, Nr 34, poz. 150, Nr 94, poz. 421, Nr 107, poz. 464 i Nr 110, poz. 475 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 85, Nr 33, poz. 143 i Nr 64, poz. 322) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rada Ministrów lub Minister Finansów mogą, na wniosek kredytobiorcy lub banku—kredytodawcy, udzielić poręczenia spłaty ze środków budżetu państwa części całości kredytu bankowego, przeznaczonego na cele określone w § 3.

2. Poręczenie, o którym mowa w ust. 1, może dotyczyć również spłaty części lub całości odsetek od kredytu bankowego, przy czym, w przypadku odsetek związanych z kredytem zagranicznym, poręczenie dotyczy wykorzystanej lub postawionej do dyspozycji kredytobiorcy części kredytu albo obu tych części razem.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) wnioskodawcy — rozumie się przez to kredytobiorcę lub bank—kredytodawcę,
- 2) kredycie krajowym — rozumie się przez to kredyt udzielony przez kredytodawcę będącego osobą krajową w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33 i Nr 74, poz. 441 oraz z 1991 r. Nr 35, poz. 155, Nr 60, poz. 253 i Nr 100, poz. 442),
- 3) kredycie zagranicznym — rozumie się przez to kredyt udzielony przez kredytodawcę będącego osobą zagraniczną w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 2.

§ 3. Warunkiem udzielenia poręczenia spłaty kredytu inwestycyjnego jest zawarcie warunkowej umowy kredytowej lub przedstawienie projektu umowy kredytowej w przypadku kredytu zagranicznego na finansowanie:

- 1) rozwoju i utrzymania infrastruktury,
- 2) ochrony środowiska,
- 3) wspomagania procesów adaptacyjnych i rozwojowych w podmiotach gospodarczych, zapewniających zwiększenie rentowności, a także konkurencyjności,
- 4) inwestycji restrukturyzacyjnych, o krótkich cyklach realizacji, opartych o najnowsze rozwiązania technologiczne i spełniających wymagania ekologiczne,

5) przedsięwzięć podejmowanych i realizowanych przede wszystkim przez małe i średnie podmioty gospodarcze, w szczególności gdy realizacja zadań finansowanych kredytem:

- a) umożliwi sprzedaż towarów i usług na eksport co najmniej w 20% ogólnej wartości sprzedaży lub
- b) zapewni wdrażanie nowych rozwiązań technicznych i technologicznych w gospodarce narodowej, lub
- c) będzie prowadzona w rejonach o szczególnym zagrożeniu wysokim bezrobociem strukturalnym.

§ 4. Poręczenie spłaty kredytu jest terminowe.

§ 5. 1. Wnioski o udzielenie poręczenia składane są Ministrowi Finansów, który dokonuje ich oceny.

2. Wniosek, z wyjątkiem określonym w ust. 3, powinien zawierać:

- 1) ogólną informację o kredytobiorcy,
- 2) opis sytuacji ekonomiczno-finansowej kredytobiorcy za okres ostatnich trzech lat lub za cały okres jego działalności, jeżeli jest on krótszy od trzech lat,
- 3) analizę wykonalności programu inwestycyjnego,
- 4) zestawienie przepływów pieniężnych w okresie realizacji przedsięwzięcia,
- 5) opinię organu założycielskiego w przypadku jego występowania,
- 6) opinię urzędu skarbowego właściwego dla kredytobiorcy,
- 7) warunkową umowę kredytową lub projekt umowy kredytowej w przypadku kredytu zagranicznego,
- 8) zaświadczenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, dotyczące stanu płatności składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych i na Fundusz Pracy,
- 9) opinię banku prowadzącego rachunek podstawowy kredytobiorcy oraz banku—kredytodawcy, a w przypadku kredytu zagranicznego — banku—kredytodawcy lub krajowego banku pośredniczącego (obsługującego).

3. Wniosek gminy powinien zawierać:

- 1) ogólną informację o kredytobiorcy,
- 2) sprawozdanie z wykonania budżetu gminy za poprzedni rok,